

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200056
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618200056.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: E. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX L., zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7Csp/2/2018-49 zo dňa 24.09.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/2/2018-90 zo dňa 23.05.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/2/2018-90 zo dňa 23.05.2019.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 500 eur. Poukázala na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2C/28/2016 o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy bola v postavení spotrebiteľky úspešná, keď rozsudkom zo dňa 26.09.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/3/2017 z 27.09.2017, ktoré sa stali právoplatnými 08.12.2017 bolo jej žalobe vyhovené. Dohodou o zrážkach zo mzdy bol zabezpečený revolvingový úver vo výške 1.300 eur a ďalšie nároky, ktoré v čase uzatvorenia tejto Dohody neboli jasné a určité. Nebolo možné zistiť, čo presne je predmetom prípadných zrážok zo mzdy a žalobkyňa sa nemohla proti tomu brániť. S poukazom na § 37 ods. 1 OZ znenie Dohody spôsobuje nerovnováhu v postavení strán v neprospech spotrebiteľa a pre neurčitosť bola Dohoda vyhodnotená ako absolútne neplatný právny úkon. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť tvrdiac, že žiadna právna norma v roku 2013 nezakazovala Dohodu o zrážkach zo mzdy a žalobkyni nevznikla ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 1 a 5; § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 1; § 3 ods. 3, 5; z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa § 9 ods. 2; § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že

žaloba je dôvodná. Bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2C/28/2016 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jeho práva nesie zodpovednosť. Žalovaná v uvedenom konaní sp. zn. 2C/28/2016 dosiahla uloženie povinnosti zdržať sa používania Dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu absolútnej neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy konštatovanej v odôvodnení uvedeného rozhodnutia. Podľa odôvodnenia uvedeného rozsudku Dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitá a oprávňovala vykonávať zrážky zo mzdy bez súdnej kontroly aj vo vzťahu k nárokom z neprijateľných zmluvných podmienok, vo vzťahu k príslušenstvu úveru, k zmluvným pokutám, nešpecifikovaným nákladom vzniknutým v súvislosti s vymáhaním pohľadávky a prípadným ďalším vopred neurčitým nárokom, ktoré mohli vzniknúť v budúcnosti.

4. Finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur považoval prvoinštančný súd za primerané s poukazom na to, že pokiaľ by žalovaná vo vyššie uvedenom konaní nedosiahla úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv, objektívne by jej hrozili nekontrolované zrážky zo mzdy. Hrozba rozsiahlych majetkových škôd u žalobkyne bola reálna, keďže žalovaný žiadosťou zo dňa 12.07.2013 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe revolvingovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, pričom na základe tejto zmluvy už došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov. Zrážky zo mzdy mal zamestnávateľ vykonávať až do doby, kým žalovaný neoznámí splatenie všetkých pohľadávok. V tejto súvislosti poukázal na to, že už len ročná úroková sadzba uvedená v zmluve vo výške 70,01 % je zjavne v rozpore s dobrými mravmi a ako podstatná náležitosť úverovej zmluvy spôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy. Výška úrokovej sadzby 70,01 % z poskytnutého úveru 1.500 eur by znamenala značné predraženie úveru a žalovaný svojimi krokmi vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobkyne tieto úroky od žalobkyne reálne aj požadoval.

5. Podľa názoru prvoinštančného súdu je bez právneho významu, že žalovaná nepodala žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia bezprostredne po právoplatnom skončení konania vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/28/2016. Námetka žalovaného je v tomto smere irelevantná, ako aj skutočnosť, či žalobkyňa vznikla majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 09.06.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Právne zastúpená žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/28/2016 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľky, keď dosiahla uloženie povinnosti zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy pre jej neprijateľnosť a absolútnu neplatnosť, čo samo o sebe postačuje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V konkrétnom prípade sa môže výška primeraného finančného zadosťučinenia rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. V tomto konaní žalobkyňa požadovala zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur, čo vzhľadom na znenie Dohody o zrážkach zo mzdy, podľa ktorej žalovaný mohol žiadať nikým nekontrolované plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok (nemorálny úrok, zmluvné pokuty, náklady a iné nešpecifikované pohľadávky spoločnosti), je primerané, aby splnilo odradzujúcu a satisfakčnú funkciu vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov.

7. Skonštatoval, že žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa a jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia je správne a spravodlivé, aby táto zohľadňovala aj ujmu, ktorá spotrebiteľovi hrozila, pokiaľ by žalovaný uplatňoval voči nemu nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, čím sa naplní aj odradzovacia funkcia tohto satisfakčného prostriedku. Z uvedeného hľadiska sa prvoinštančnému súde javila ako primerané finančné zadosťučinenie suma vo výške 500 eur.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnej žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

9. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu záveru o vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie. Poukázal na § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z. a rozsudok sp. zn. 14Co/91/2012 Krajského súdu v Prešove s tým, že z dôvodu jeho neurčitej hypotézy a prípadného možného zneužitia je nutné posudzovať každý nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia cez individuálne skutkové zistenia. Namietal tiež výšku priznaného finančného zadostučinenia a to, že v odôvodnení rozsudku nie je uvedená žiadna konkrétna skutočnosť vyplývajúca z vykonaného dokazovania. Iba všeobecné konštatovanie, že výška zadostučinenia je primeraná nepostačuje, lebo sa neuvádza, k čomu má byť primeraná. Aj keď výška primeraného zadostučinenia je vecou úvahy súdu, táto nemôže byť svojvoľná a nepreskúmateľná. Musí sa opierať o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. V tomto smere je konštatovanie súdu v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP. Rovnako napadol aj výrok o trovách konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej. Odvolacie dôvody konkretizoval podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

10. Uznesením č. k. 7Csp/2/2018-90 zo dňa 23.05.2019 súd prvej inštancie opravil označenie právneho zástupcu žalovaného v záhlaví rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 7Csp/2/2018-49 zo dňa 24.09.2018 tak, že toto správne znie: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516.

11. K odvolaniu žalovaného sa žalobkyňa nevyjadrila.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 05.11.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP. Odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok nezodpovedá skutkovým okolnostiam, preukazujúcich základ nároku, je nedôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie uplatňovala v súvislosti s konaním Okresného súdu Svidník vo veci sp. zn. 2C/28/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/3/2017 z 27.09.2017, ktoré sa stali právoplatnými dňa 08.12.2017 a v ktorých bola úspešnou žalobkyňou, keď súdy vyhovelí jej žalobe o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú realizoval žalovaný bez súdnej kontroly, a to aj na nároky plynúce z neprijateľnej zmluvnej podmienky a pri absolútne neplatnej Dohode o zrážkach zo mzdy aj pre jej neurčitosť. Z odôvodnenia uvedených rozsudkov jednoznačne vyplýva, že v Dohody o zrážkach zo mzdy bola realizovaná na uspokojenie nárokov vyplývajúcich zo Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2013, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 1.300 eur, ročný úrok bol dohodnutý na 70,01 % a predpokladaná RPMN bola stanovená hodnotou 70,01 %, priemerná RPMN bola 48,52 % , splátky boli dohodnuté sumou 80,37 eur mesačne v pošte 42/16. Pritom Dohoda o zrážkach zo mzdy mala byť realizovaná nie len na sumu úveru, ale aj na jeho príslušenstva, uplatnené zmluvné pokuty a náklady vzniknuté v súvislosti s prípadným vymáhaním pohľadávky, vyplývajúce z uvedenej úverov zmluvy. Preto tvrdenie odvolateľa, že nie je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia nie je správnym. Je preto možné z uvedených rozhodnutí vyvodiť, že práve porušením povinnosti žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy došlo k situácii, že napriek neplatne uzavretej Dohode o zrážkach zo mzdy, žalovaný ju chcel realizovať.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa

porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ I, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

16. Odvolací súd ešte dodáva, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. V prejednanom prípade si žalobkyňa sama uplatnila svoje práva úspešnou žalobou proti žalovanému.

17. K výške primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné uviesť, že je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobkyni v súvislosti s tým, že žalovaný si začal uplatňovať svoje nároky cez Dohodu o zrážkach zo mzdy, uzavretej v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere, ktorou mohol od žalobkyne vymôcť aj nároky, na ktoré nemal právo a ktoré boli vyhodnotenú ako spôsobujúce nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa a tiež ako neurčitý právny úkon s následkom absolútnej neplatnosti podľa § 37 ods. 1 OZ. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je realizované na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite vyjadril v odôvodnení rozsudku aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do tejto jeho úvahy.

18. K výške primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné ešte uviesť, že aj odvolací súd má za to, že priznaná suma 500 eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a mala by odradiť dodávateľa od ďalšieho prípadného porušovania práv spotrebiteľov. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na všetky skutkové okolnosti daného prípadu. Odvolací súd má za to, že žalobkyňa úspešne uplatnila svoju obranu proti dodávateľovi v konaní sp. zn. 2C/28/2016 Okresného súdu Svidník v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacím súdom v Prešove. Tak, ako to už bolo uvedené vyššie, je pritom bez právneho významu pri uplatňovaní primeraného finančného zadosťučinenia, či ujma spotrebiteľovi aj reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, nie je preto pri určení výšky finančného zadosťučinenia nutné sa striktné držať ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila (pri realizácii Dohody o zrážkach zo mzdy aj na sumy, na ktoré by žalovaný nemal nárok). Vzhľadom na porušenie práva spotrebiteľa dodávateľom - žalovaným je priznaná výška finančného zadosťučinenia určená súdom prvej inštancie vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu primeraná.

19. Je potrebné, pre úplnosť, odvolacím súdom dodať, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od rôznych iných skutočností, na ktoré poukazuje odvolateľ, ale pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť to, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, ako to už bolo zdôraznené, či k vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal

spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie teda úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z. z., čo bolo preukázané.

20. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na všeobecnom súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a požadovaná výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a súčasne zodpovedá svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

21. Odvolací súd tiež uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uvádza právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekomfortné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR a NS SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (viď uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010 a uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 08.06.2016, sp. zn. I. ÚS 188/06).

22. Keďže v odvolaní sa namieta aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

23. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ostatnými odvolacími námietkami, ktoré by nemohli mať vplyv na rozhodnutie v prejednávanej veci.

24. K výroku rozsudku o trovách konania odvolací súd uvádza, že správne bola žalobkyni priznaná ich náhrada v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, a to spolu aj s výrokom o trovách konania.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a nasl. CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni bol voči v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).